

HET INDISCH NIEUWS

7

DECEMBER

In dit nummer:

De 7-December-Divisie	pag.	3
Veluwenaren betuigen hun dank	"	4
Het werk der militairen op Java en elders	"	6
Japansche propaganda tijdens de bezetting van Ned.-Indië	"	8/9
De uitwerking van de beginselen van de Malino-conferentie	"	12

Ik weet, dat Nederland dieper dan ooit zijn verantwoordelijkheid gevoelt voor den krachtigen groei der overzeesche gewesten, en dat de Indonesiërs in de langzaam gegroeide samenwerking den besten waarborg vinden voor het herstel van hun vrede en geluk.

De laatste jaren hebben getoond, dat in beide volken de wil en het vermogen tot harmonisch en vrijwillig samengaan aanwezig zijn.

Een op dien grondslag gevestigde Rijkseenheid stuurt aan op de verwezenlijking van het doel waarvoor de Vereenigde Naties strijden, zooals dit onder meer in het Atlantic Charter is belichaamd en waarmede wij aanstonds konden instemmen, omdat het de grondslagen bevat van onze eigen opvatting van recht en vrijheid, waarvoor wij in den loop der geschiedenis goed en bloed geofferd hebben.

Uit de rede

van **H.M. de KONINGIN**

op 7 DECEMBER 1942

35cent

ZEKERHEIDSSTELLING!

RELASTINGEN

ACCOUNTANTSKANTOOR

BERT G. VAN HAARLEM

ACCOUNTANT en BELASTINGCONSULENT

DEN HAAG

35 Surinamestraat 35
Telef. 114253 en 114254

ROTTERDAM-C

4a Kon. Emmaplein 4a
Telefoon 21530

INTERNATIONALE CORRESPONDENTIE-CLUB

Wat is en hoe werkt de I.C.C.?

De I.C.C. is een instelling, welke personen met elkaar in contact brengt, die weinig of geen relaties hebben. Zij, die om welke reden of welk doel dan ook, uitbreiding van hun relaties zoeken, kunnen lid worden. Vraagt gratis inlichtingen, welke geheel vrijblijvend in blanco couvert worden toegezonden door de

**Den Haag: L. Houtstraat 18,
Amsterdam: Postbus 7024,
Postkantoor Courbetstraat**

Tijdschriftenhandel

Velpschestraat 116 - Telefoon 336620

'S-GRAVENHAGE

Bezorgt U gaarne

HET INDISCH NIEUWS

Neemt tevens abonnementen aan op: „Vliegwereld”, „Het Nieuwe Modeblad” en het maandblad „Moeder”.

WEET U

hoe intensief straks het luchtverkeer tussen Nederland en Indië zal zijn? Zeker zal het Uw verwachtingen verre overtreffen. Honderden bekwame mannen zullen aan de ontwikkeling dezer lijn kunnen meewerken. Hier en in Indië. Ook Uw plaats is open, mits ge U tijdig hebt voorbereid. Studeer daarom luchtvaart.

Vraag inlichtingen aan: I.S.L.O. - (Afd. P1)
Singel 98e - AMSTERDAM C - Tel. 43545

INSTITUUT VOOR SCHRIFTELIJK LUCHTVAARTONDERWIJS

Indische School voor Meisjes en Vrouwen

Beschermvrouwe H.M. de Koningin

WESTEINDE 46 - 'S-GRAVENHAGE - TELEF. 330695

Driemaandelijksche cursus tot opleiding voor de tropen.

Schoolgeld totaal f 125.—

Aanvang nieuwe cursus 13 Januari 1947

Spreekuur Woensdag 2—4.

De Directrice L. S. D. MERKUS.

NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ N.V.

Hoofdkantoor: Amsterdam

Kantoren in binnen- en buitenland

**ALLE BANK-, EFFECTEN- EN
ASSURANTIEZAKEN**

LEEST U AL

Het Dagblad

VOOR HET KONINKRIJK
DER NEDERLANDEN

p. kwart. f 3.25 - p. maand f 1.10 - p. week f 0.26

Naam:

Adres:

Plaats:

Wenscht: Kwartaal-, Maand-, Weekabonnement

Handtekening:

Opzenden: Noordeinde 29, Heulstraat 1—3
of per telefoon 112224, 's-Gravenhage

HET INDISCH NIEUWS

N.V.
„HET INDISCHE NIEUWS”

Directeur en
wnd. hoofdredacteur
G. de Pree

Bureau Red. en Admin.:
Noordeinde 29
Tel. 112884 - Giro 85369
's-GRAVENHAGE

Abonnementsprijs:
p. kw. f 4.—, p. Nr. f 0.35
Bij vooruitbetaling te
voldoen

ALGEMEEN VOORLICHTINGS ORGAAN GEWIJD AAN DE OVERZEESCHE GEBIEDSDEELEN

DE 7-DECEMBER-DIVISIE

Met het motorschip „Sibajak” van de Rotterdamsche Lloyd is het laatste contingent van de 7 December-Divisie naar Nederlandsch-Indië vertrokken. En binnen 3 weken zal dan de geheele divisie daar te lande aanwezig zijn.

De 7 December-Divisie heeft een reputatie op te houden. Voor haar waren ginds al de opnieuw geformeerde bataljons van het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger, hoofdzakelijk vereenigd in de Roode Olifant-brigade, welke op Bali aan land gezet werd om daar over te gaan tot het vestigen van een geordenden staat van zaken. En na haar zullen nog andere divisies naar Nederlandsch-Indië gezonden worden.

Maar de 7 December-Divisie zal toch een aparte plaats blijven innemen in de militaire geschiedenis van Nederland en Indië, omdat zij de eerste was, die uit Nederland gezonden werd om mede te helpen aan den wederopbouw van Indië door het herstel van geordende toestanden en door het verzekeren van de herstelde rechtsorde.

Haar uitzending geschiedde onder wel zeer bijzondere omstandigheden. Eigenlijk heeft het geheele Nederlandsche volk zich met deze kwestie bemoeid. Geen wonder! Hoevele gezinnen hebben niet een lid aan haar moeten afstaan. Hoe talrijk zijn niet de bloedverwanten, relaties, vrienden en kennissen, die de officieren, onderofficieren en soldaten van deze divisie hier achtergelaten hebben.

Officieel en niet-officieel heeft men getracht haar uitzending te verhinderen. Officieel met een beroep op de Grondwet, niet-officieel door aansporing tot dienstweigering en desertie.

De 7 December-Divisie is toch gegaan!

Wij zullen niet zeggen, dat de stemming bij de achterblijvenden enthousiast was, zooals het geval zou zijn geweest, wanneer men de eigen troepen ziet vertrekken om een vijand tegemoet te treden. En dit is eigenlijk een teken, dat men ginds — in de Javasche republiek

— had moeten verstaan. Uit de houding van het Nederlandsche publiek ten opzichte van het vertrek der 7 December-Divisie had men op Java kunnen begrij-

H. M. de Koningin.

pen, dat men hier de Indonesiërs geenszins als vijanden beschouwt. Dit in scherpe tegenstelling tot de uitgingen, die van republikeinsche zijde maar al te vaak gehoord werden tegenover de Nederlanders!

Gelukkig was de stemming bij den troep niet zoo somber. Men ging met het besef, dat het noodzakelijk was. Met het besef ook, dat een zware taak vervuld zou moeten worden. Een taak evenwel, die vervuld moest worden in het belang van het land.

Gedragen door de veerkracht van de jeugd, heeft men die taak aanvaard en tot dusver ook met succes uitgevoerd.

„Zij zullen zien, dat zij in Indië een taak te vervullen hebben, en de overweldigende indrukken in dit boeiende, vreemde land zullen hen geen tijd geven om te denken aan hetgeen zij begrijpelijkerwijs met een bloedend hart achterlieten.”

Zoo zeide de generaal majoor P. L. G. Doorman, sous-chef van den generaal staf der Koninklijke Landmacht in een interview met het A.N.P. na zijn terugkomst van een bezoek aan de troepen op Java, Sumatra en Bali.

Zoo is het klaarblijkelijk ook gegaan.

Op 19 October arriveerde te Tandjong Priok de „Boissevain” met aan boord de eerste troepen van de 7 December-Divisie.

Op 29 November is het laatste contingent dezer divisie uit Rotterdam vertrokken.

Vóór het einde van het jaar zal de geheele 7 December-Divisie dus in Indië zijn.

Zooals men weet is het de bedoeling, dat deze divisie, die geheel uit militieplichtigen bestaat, over Java en Bali zal worden verdeeld, terwijl de reeds eerder in Indië aangekomen oorlogsvrijwilligers op Sumatra zullen worden gelegerd.

Terwijl wij dit schrijven, staat het Koninkrijk voor geweldige gebeurtenissen.

In welken zin zij zullen uitvallen, welken vorm zij zullen aannemen — vast staat, dat groote veranderingen zullen intreden.

Maar hoe die veranderingen ook mogen zijn, welk verloop zij ook mogen hebben, de weermacht van het Koninkrijk zal ervoor te zorgen hebben, dat zij voltrokken kunnen worden in een sfeer van rust, orde en rechtszekerheid.

En daarbij staat de 7 December-Divisie — naast de oorlogsvrijwilligers en de troepen van het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger — in de voorste linie.

OCCASIONAL.

HET INDISCH NIEUWS

N.V.
„HET INDISCHE NIEUWS”

Directeur en
wnd. hoofdredacteur
G. de Pree

Bureau Red. en Admin.:
Noordeinde 29
Tel. 112884 - Giro 85369
's-GRAVENHAGE

Abonnementsprijs:
p. kw. f 4.—, p. Nr. f 0.35
Bij vooruitbetaling te
voldoen

ALGEMEEN VOORLICHTINGS ORGAAN GEWIJD AAN DE OVERZEESCHE GEBIEDSDEELEN

DE 7-DECEMBER-DIVISIE

Met het motorschip „Sibajak” van de Rotterdamsche Lloyd is het laatste contingent van de 7 December-Divisie naar Nederlandsch-Indië vertrokken. En binnen 3 weken zal dan de geheele divisie daar te lande aanwezig zijn.

De 7 December-Divisie heeft een reputatie op te houden. Vóór haar waren ginds al de opnieuw geformeerde bataljons van het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger, hoofdzakelijk vereenigd in de Roode Olifant-brigade, welke op Bali aan land gezet werd om daar over te gaan tot het vestigen van een geordenen staat van zaken. En na haar zullen nog andere divisies naar Nederlandsch-Indië gezonden worden.

Maar de 7 December-Divisie zal toch een aparte plaats blijven innemen in de militaire geschiedenis van Nederland en Indië, omdat zij de eerste was, die uit Nederland gezonden werd om mede te helpen aan den wederopbouw van Indië door het herstel van geordende toestanden en door het verzekeren van de herstelde rechtsorde.

Haar uitzending geschiedde onder wel zeer bijzondere omstandigheden. Eigenlijk heeft het geheele Nederlandsche volk zich met deze kwestie bemoeid. Geen wonder! Hoevele gezinnen hebben niet een lid aan haar moeten afstaan. Hoe talrijk zijn niet de bloedverwanten, relaties, vrienden en kennissen, die de officieren, onderofficieren en soldaten van deze divisie hier achtergelaten hebben.

Officieel en niet-officieel heeft men getracht haar uitzending te verhinderen. Officieel met een beroep op de Grondwet, niet-officieel door aansporing tot dienstweigering en desertie.

De 7 December-Divisie is toch gegaan!

Wij zullen niet zeggen, dat de stemming bij de achterblijvenden enthousiast was, zooals het geval zou zijn geweest, wanneer men de eigen troepen ziet vertrekken om een vijand tegemoet te treden. En dit is eigenlijk een teken, dat men ginds — in de Javasche republiek

— had moeten verstaan. Uit de houding van het Nederlandsche publiek ten opzichte van het vertrek der 7 December-Divisie had men op Java kunnen begrij-

H. M. de Koningin.

pen, dat men hier de Indonesiërs geenszins als vijanden beschouwt. Dit in scherpe tegenstelling tot de uitingen, die van republikeinsche zijde maar al te vaak gehoord werden tegenover de Nederlanders!

Gelukkig was de stemming bij den troep niet zoo somber. Men ging met het besef, dat het noodzakelijk was. Met het besef ook, dat een zware taak vervuld zou moeten worden. Een taak evenwel, die vervuld moest worden in het belang van het land.

Gedragen door de veerkracht van de jeugd, heeft men die taak aanvaard en tot dusver ook met succes uitgevoerd.

„Zij zullen zien, dat zij in Indië een taak te vervullen hebben, en de overweldigende indrukken in dit boeiende, vreemde land zullen hen geen tijd geven om te denken aan hetgeen zij begrijpelijkerwijs met een bloedend hart achterlieten.”

Zoo zeide de generaal-majoor P. L. G. Doorman, sous-chef van den generalen staf der Koninklijke Landmacht in een interview met het A.N.P. na zijn terugkomst van een bezoek aan de troepen op Java, Sumatra en Bali.

Zoo is het klaarblijkelijk ook gegaan.

Op 19 October arriveerde te Tandjong-Priok de „Boissevain” met aan boord de eerste troepen van de 7 December-Divisie.

Op 29 November is het laatste contingent dezer divisie uit Rotterdam vertrokken.

Vóór het einde van het jaar zal de geheele 7 December-Divisie dus in Indië zijn.

Zooals men weet is het de bedoeling, dat deze divisie, die geheel uit militieplichtigen bestaat, over Java en Bali zal worden verdeeld, terwijl de reeds eerder in Indië aangekomen oorlogsvrijwilligers op Sumatra zullen worden gelegerd.

Terwijl wij dit schrijven, staat het Koninkrijk voor geweldige gebeurtenissen.

In welken zin zij zullen uitvallen, welken vorm zij zullen aannemen — vast staat, dat groote veranderingen zullen intreden.

Maar hoe die veranderingen ook mogen zijn, welk verloop zij ook mogen hebben, de weermacht van het Koninkrijk zal ervoor te zorgen hebben, dat zij voltrokken kunnen worden in een sfeer van rust, orde en rechtszekerheid.

En daarbij staat de 7 December-Divisie — naast de oorlogsvrijwilligers en de troepen van het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger — in de voorste linie.

OCCASIONAL

Veluwenaren

betuigen hun dank

Prof. Baas Becking „eereid“
van de U-brigade

Woensdag 20 November nam 2-I-8 R.I., een uit Veluwenaren bestaande compagnie, afscheid van kolonel prof. dr. L. G. M. Baas Becking, leider van de mobile teams van het Nederlandsch-Indische Roode Kruis.

Een en ander klinkt voor den niet-ingewijde mogelijk wat verrassend. Maar dit afscheid had niets te maken met het werk van de mobile teams, waaraan 2-I-8 R.I. part noch deel heeft, doch het is heel duidelijk als men weet, dat kolonel Baas Becking zijn hoofdkwartier aan Molenvliet als „vacantieoord“ altijd heeft opgesteld voor de mannen van deze compagnie, die in Serpong aan de oevers van de Tjisadane haar taak verrichtte, een taak, die daar lang niet gemakkelijk was! En als men bovendien weet, dat allen werkzaam aan dat hoofdkwartier, altijd alles deden, wat in hun vermogen lag, om het den mannen zoo

prettig mogelijk te maken, wel, dan begrijpt men ten volle, dat dit huis een bijzondere plaats innam in de harten van 2-I-8 R.I.

Dit „met vacantie gaan“ van de mannen van 2-I-8 R.I. werd zelfs „georganiseerd“: men kon afwisselend een sectie met verlof naar Batavia zenden, wetend, dat deze mannen gastvrij onthaald zouden worden en voor 36 uur een tehuis kregen. En na deze 36 uur..... kon weer een andere ploeg binnenkomen, om even hartelijk te worden ontvangen!

De commandant van de U-brigade, kolonel Sluyter, heeft dan ook als blijk van waardeering aan kolonel Baas Becking de „badge“ van de U-brigade gegeven, zoodat kolonel Baas Becking zich thans mag beschouwen als „eereid“ van deze brigade.

Dus, nu 2-I-8 zich „met één been op de valreep“ bevond voor verplaatsing naar andere oorden in dit eilandrijk, had men besloten aan dit afscheid een bijzonder karakter te geven. En dus trok de geheele compagnie, gewapend en wel, naar Molenvliet om hun gastheer een stoffelijk blijk van dankbaarheid te brengen.

Kapitein Rietveld, commandant van 2-I-8, stelde zijn mannen op achter het

huis, waar zij zoovele herinneringen achterlaten. Kolonel Baas Becking inspecteerde de compagnie, waarop kapitein Rietveld een woord van dank sprak tot kolonel Baas Becking, en vooral tot mevrouw Schmidt, die de leiding van het huishouden heeft. Kapitein Rietveld memoreerde, o.m. dat het vooral aan kolonel Baas Becking te danken was, dat de stemming in 2-I-8 zoo goed is.

Namens de mannen van 2-I-8 nam sergeant-majoor Doelman het woord, en hij zeide, dat kolonel Baas Becking een van de weinigen was, die waarlijk begrepen had, wat de soldaat vraagt: geen „show“ maar werkelijke hartelijkheid, die „echt“ is. En vooral ook memoreerde hij mevrouw Schmidt, die de mannen „uit de rimboe“ weer „mensch“ hielp worden!

En juist om te toonen, wat de jongens van 2-I-8 zoo waardeerden in dit tehuis, bood hij namens de jongens geen „normaal“ afscheidsgeschenk aan, maar een geschenk, waarin juist uitgedrukt was, wat deze mannen het meest getroffen had. Met deze woorden bood hij kolonel Baas Becking voor het tehuis een courantenstaander en een naaitafeltje aan, beide van zeer fraai Japara-houtsnijwerk.

Kolonel Baas Becking zeide, dat hij een beetje beduusd was en hij wilde even een feit „recht zetten“: „Jullie trekken wel een gezicht, of het genoeg geheel aan jullie kant was, maar ik kan je verzekeren, dat wij meer aan jullie gehad hebben, dan je zelf vermoedt. Wij putten uit jullie den moed om voort te gaan met ons werk, dat vaak zeer groote moeilijkheden ondervindt“.

Na het „officieele gedeelte“ noodde mevrouw Schmidt de mannen tot een koelen dronk, waarop het afscheid in een gezellig samenzijn eindigde.

Kolonel Prof. Baas Becking
inspecteert de eerewacht.

Sergeant-majoor Doelman dankt Prof. Baas Becking.

De misdaden

van Harada

Naar wij reeds meldten — aldus het Bataviasche „Dagblad“ — is luitenant-generaal Harada Kumakitchi Vrijdag 25 October door het Australische Court te Singapore ter dood veroordeeld voor het feit, dat hij in 1944 drie Australische overlevenden van een neergeschoten Catalina heeft laten onthoofden. Zooals bekend is, is Harada vanaf November 1942 opperbevelhebber geweest van het 16de Japansche leger op Java en wordt als zoodanig aansprakelijk gesteld voor het

executeeren in September 1943 van de leden van het Landbouwsyndicaat. Deze leden weigerden een bepaalden eedsbrief te teekenen, waarop Harada zijn „maatregelen“ nam.

Voorts werden op zijn bevel op 6 September 1943 twee Britsche en twee Nederlandsche onderdanen in de buurt van Buitenzorg onthoofd, terwijl hij ten slotte

door de zoogenaamde „Ki-maatregelen“ aansprakelijk wordt gesteld voor de executie van ongeveer 300 personen gedurende de periode Juli 1943 — Maart 1944.

Mocht Harada door de Australiërs nog gratie verleend worden, dan zijn er altijd nog termen genoeg aanwezig, dat hij bij de Nederlanders zijn gerechte straf niet zal ontgaan.

Veluwenaren

betuigen hun dank

Prof. Baas Becking „eereid“
van de U-brigade

Woensdag 20 November nam 2-I-8 R.I., een uit Veluwenaren bestaande compagnie, afscheid van kolonel prof. dr. L. G. M. Baas Becking, leider van de mobile teams van het Nederlandsch-Indische Roode Kruis.

Een en ander klinkt voor den niet-ingewijde mogelijk wat verrassend. Maar dit afscheid had niets te maken met het werk van de mobile teams, waaraan 2-I-8 R.I. part noch deel heeft, doch het is heel duidelijk als men weet, dat kolonel Baas Becking zijn hoofdkwartier aan Molenvliet als „vacantieoord“ altijd heeft opengesteld voor de mannen van deze compagnie, die in Serpong aan de oevers van de Tjisadane haar taak verrichtte, een taak, die daar lang niet gemakkelijk was! En als men bovendien weet, dat allen werkzaam aan dat hoofdkwartier, altijd alles deden, wat in hun vermogen lag, om het den mannen zoo

prettig mogelijk te maken, wel, dan begrijpt men ten volle, dat dit huis een bijzondere plaats innam in de harten van 2-I-8 R.I.

Dit „met vacantie gaan“ van de mannen van 2-I-8 R.I. werd zelfs „georganiseerd“: men kon afwisselend een sectie met verlof naar Batavia zenden, wetend, dat deze mannen gastvrij onthaald zouden worden en voor 36 uur een tehuis kregen. En na deze 36 uur..... kon weer een andere ploeg binnenkomen, om even hartelijk te worden ontvangen!

De commandant van de U-brigade, kolonel Sluyter, heeft dan ook als blijk van waardeering aan kolonel Baas Becking de „badge“ van de U-brigade gegeven, zoodat kolonel Baas Becking zich thans mag beschouwen als „eereid“ van deze brigade.

Dus, nu 2-I-8 zich „met één been op de valreep“ bevond voor verplaatsing naar andere oorden in dit eilandrijk, had men besloten aan dit afscheid een bijzonder karakter te geven. En dus trok de geheele compagnie, gewapend en wel, naar Molenvliet om hun gastheer een stoffelijk blijk van dankbaarheid te brengen.

Kapitein Rietveld, commandant van 2-I-8, stelde zijn mannen op achter het

huis, waar zij zoovele herinneringen achterlaten. Kolonel Baas Becking inspecteerde de compagnie, waarop kapitein Rietveld een woord van dank sprak tot kolonel Baas Becking, en vooral tot mevrouw Schmidt, die de leiding van het huishouden heeft. Kapitein Rietveld memoreerde, o.m. dat het vooral aan kolonel Baas Becking te danken was, dat de stemming in 2-I-8 zoo goed is.

Namens de mannen van 2-I-8 nam sergeant-majoor Doelman het woord, en hij zeide, dat kolonel Baas Becking een van de weinigen was, die waarlijk begrepen had, wat de soldaat vraagt: geen „show“ maar werkelijke hartelijkheid, die „echt“ is. En vooral ook memoreerde hij mevrouw Schmidt, die de mannen „uit de rimboe“ weer „mensch“ hielp worden!

En juist om te toonen, wat de jongens van 2-I-8 zoo waardeerden in dit tehuis, bood hij namens de jongens geen „normaal“ afscheidsgeschenk aan, maar een geschenk, waarin juist uitgedrukt was, wat deze mannen het meest getroffen had. Met deze woorden bood hij kolonel Baas Becking voor het tehuis een courantenstaander en een naaitafeltje aan, beide van zeer fraai Japara-houtsnijwerk.

Kolonel Baas Becking zeide, dat hij een beetje beduusd was en hij wilde even een feit „recht zetten“: „Jullie trekken wel een gezicht, of het genoeg geheel aan jullie kant was, maar ik kan je verzekeren, dat wij meer aan jullie gehad hebben, dan je zelf vermoedt. Wij putten uit jullie den moed om voort te gaan met ons werk, dat vaak zeer groote moeilijkheden ondervindt“.

Na het „officieele gedeelte“ noodde mevrouw Schmidt de mannen tot een koelen dronk, waarop het afscheid in een gezellig samenzijn eindigde.

Kolonel Prof. Baas Becking
inspecteert de eerewacht.

Sergeant-majoor Doelman dankt Prof. Baas Becking.

De misdaden

van Harada

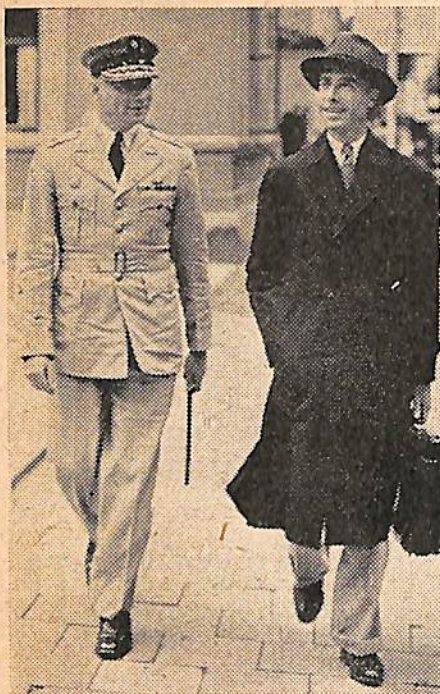
Naar wij reeds meldten — aldus het Bataviasche „Dagblad“ — is luitenant-generaal Harada Kumakitchi Vrijdag 25 October door het Australische Court te Singapore ter dood veroordeeld voor het feit, dat hij in 1944 drie Australische overlevenden van een neergeschoten Catalina heeft laten onthoofden. Zooals bekend is, is Harada vanaf November 1942 opperbevelhebber geweest van het 16de Japansche leger op Java en wordt als zoodanig aansprakelijk gesteld voor het

executeeren in September 1943 van de leden van het Landbouwsyndicaat. Deze leden weigerden een bepaalden eedsbrief te teekenen, waarop Harada zijn „maatregelen“ nam.

Voorts werden op zijn bevel op 6 September 1943 twee Britsche en twee Nederlandsche onderdanen in de buurt van Buitenzorg onthoofd, terwijl hij ten slotte

door de zoogenaamde „Ki-maatregelen“ aansprakelijk wordt gesteld voor de executie van ongeveer 300 personen gedurende de periode Juli 1943 — Maart 1944.

Mocht Harada door de Australiërs nog gratie verleend worden, dan zijn er altijd nog termen genoeg aanwezig, dat hij bij de Nederlanders zijn gerechte straf niet zal ontgaan.

Lt.-Generaal Spoor.

De U-brigade

neemt afscheid
van haar dooden

De U-brigade heeft op Vrijdag 8 November afscheid genomen van haar gesneuvelde kameraden op het „Eereveld” te Tjililitan, met een indrukwekkende plechtigheid, die werd bijgewoond door dr. Van Mook met mevrouw Van Mook, luitenant-generaal Spoor met mevrouw Spoor, generaal-majoor Kengen, generaal-majoor De Waal, generaal-majoor De Quant, generaal-majoor Dürrst Britt, de heer Ysebaert, die als Co Amacab het B.B. vertegenwoordigde, een delegatie van de Koninklijke Marine en vele andere militaire en civiele autoriteiten.

De plechtigheid ving aan met een eeresaluut; op de vier hoeken van het Eereveld werden vuren ontstoken, terwijl de omfloerste trommen roffelden. Daarop weerklonk „The Last Post”, plechtig en statig, terwijl de troepen roerloos stonden met gepresenteerd geweer. Na „The Last Post” klonk het „Afscheidslied” van Méhul.

Het woord was daarna aan de geestelijkheid — zoo lezen wij in „Het Dagblad” (Batavia). Ds. Van der Weg hield een korte toespraak, gevolgd door aalmoezenier Van de Laar, den godsdienstleeraar Ayal en den Penghoeloe van Pasar Rebo, Mohamad Dachlan, die zijn korte Maleische toespraak besloot met een Islamitisch gebed voor de gevallen Mohammedaansche soldaten.

Hierop nam de commandant van de U-brigade, kolonel Sluyters, het woord voor een afscheidsrede.

Kolonel Sluyters memoreerde hoe in October 1945 het begraven op het normale kerkhof een onmogelijkheid werd: de stoet moest zich vechtend een weg

banen tot Laanhof. Men keek toen uit naar een afzonderlijke rustplaats voor onze soldaten, en vond deze nabij Tjililitan, het Militaire Eereveld.

Kolonel Sluyters richtte zich tot de levenden met de volgende woorden:

Jullie, K.L.-mannen, zijn hier gekomen, naar Indië, met een ideaal. Kortweg gezegd, om een vredelievend volk te bevrijden van terreur, van willekeur. Niet om een kolonialen oorlog te voeren, niet om te vechten, maar om te beschermen. Daarvoor liet Ge Uw gezin, en alles wat U lief was in Nederland achter. Gij toonde met de daad, dat Ge niet van leuzen wilde leven. In ieder land zijn kleine menschen, groote schreeuwers met kleine harten, holle vaten, die liever bij moeder's pappot in een kogelvrij klimaat blijven zitten. Zij gooien met modder naar wat goed is. Deze, niet de besten en gelukkig ook maar weinigen van ons volk, trachten zwart te maken wat wit is.

Toch moeten we met hen rekening houden, omdat zij met hun vuile tongen en vuile handen van wat ons dierbaar is, hebben af te blijven.

En hoe kunnen we dit het beste doen, zult Ge vragen? Wel mannen, door O. V.W. in de volle zin des woords te blijven, aan onze idealen trouw. Trouw aan onzen godsdienst, trouw aan ons gezin, onze familie. En, niet in de laatste plaats, trouw aan H.M. de Koningin. Toont Prins Bernhard, dat Ge uit het juiste hout gesneden zijt.

Voor U, mannen van het K.N.I.L. geldt hetzelfde. Veel wat leelijk was, heeft men U in de schoenen geschoven. Men oordeelt zonder zich te verplaatsen in de omstandigheden van dezen tijd. Door Uw houding, Uw gedrag waart Ge een voorbeeld voor velen, die met den grootsten spoed zich lieten evacueeren naar een kogelvrij klimaat.

Blijft zoo..... Ook als het gebied van actie van het veld verplaatst wordt naar de conferentietafel, van het geweer naar de penhouder. Door te handelen als Gij deedt, te blijven zoals Ge nu zijt, eert Gij Uw Dooden het best.

Dan zal men later, als deze periode is afgesloten, vol eerbied dit eereveld betreden en fluisterend zeggen „Hier liggen de dapperen, de braven, die den grondslag vormden voor een gelukkig nieuw Indië.

Kolonel Sluyters besloot zijn rede met een woord van dank namens de nabestaanden aan allen, die er toe medewerkten om van dit kerkhof een Eereveld te maken.

Kolonel Sluyters herhaalde zijn rede in het Maleisch, waarna hij aan den voet van het monument, onder de vlaggemast, een krans legde.

Na hem legde dr. Van Mook een krans, gevolgd door generaal Spoor, waarop de delegatie van de Marine een krans legde, vervolgens de Co-Amacab, de heer Ysebaert, generaal De Waal, waarna ook velen van de overige autoriteiten een krans legden.

Tijdens deze kranslegging vloog een eskadrille jagers van de M.L. over het kerkhof, terwijl ook een drietal Piper Cubs, de waarnemingsvliegtuigen van de U-brigade, in eskadrilleverband over het kerkhof vlogen.

Na de kranslegging werden het eerste en zesde couplet van het Wilhelmus gezongen door een militair koor, met begeleiding van het muziekkorps. Tijdens het

SCHOLEN COR VAN LEEUWEN

Laan v. Meerdervoort 53 één, Den Haag, Tel. 391341

EERSTE NEDERLANDSCHE OPLEIDINGSSCHOOL IN HYGIËNISCHE HUIDVERZORGING

voor het behalen van het diploma Schoonheidsspecialiste. Wij beschikken over tropenervaring. De praktische lessen worden gegeven door schoonheidsspecialistes tevens verpleegsters. Anatomie en physiologie door een Arts.

laatste couplet werd de vlag statig in top geheschen.

Hierop volgde een salvo van de eerecompagnie, waarop de U-brigade defileerde voor de gevallen kameraden onder de tonen van de bekende Nederlandsche Grenadiersmarsch. Met het afscheid van de Eerecompagnie werd de indrukwekkende plechtigheid besloten.

De nood op Madoera

Naar uit Soerabaja wordt gemeld levert de blokkade door de T.R.I. voor de bevolking langs den perimeter groote moeilijkheden op in financieel en economisch opzicht, aldus „Het Dagblad” te Batavia.

In kampong Tandjoengan en ten westen van Trosobo werden rampokkende Indonesische patrouilles gesignaleerd ter sterkte van twintig tot dertig man. Bij de aankomst van Nederlandsche patrouilles namen de Indonesiërs de vlucht, doch één rampokker kon gevangen worden genomen.

Te Soerabaja zijn ruim tweeduizend Madoerezen aangekomen, die met hun gezinnen het eiland zijn ontvlucht. Zij verkeerden allen in een slechte conditie. Verwacht wordt, dat nog tienduizend vluchtelingen zullen volgen.

Naar zij mededeelden is de toestand op Madoera onzeker. In economisch opzicht is de situatie zeer slecht en overal heerscht een paniektoestand.

De minister van marine kapt. lt. t. zee Van Schagen van Leeuwen.

Lof van Generaal Doorman

De vrijwilligers in Indië

Generaal P. L. G. Doorman.

Wij laten hier alsnog volgen het interview, dat generaal-majoor P. L. G. Doorman, sous-chef van den generaal staf der Koninklijke Landmacht, na zijn terugkomst uit Indië met het A.N.P. gehad heeft.

„Buitengewoon”, zoo vatte de generaal zijn indrukken over het moreel der oorlogsvrijwilligers op Java en Bali samen.

Generaal Doorman, teruggekeerd van een inspectiereis in Nederl.-Indië, zeide, dat de soldaten met de grootste toewijding en tact hun taak verrichten, al zijn soms legering en overige accommodatie nog zeer slecht. Een betreurenswaardig feit noemde hij het, dat van de „welfare”-zendingen bij het transport uit Nederland zooveel gestolen werd. Het vervoer geschiedt met K.P.M.-schepen, die in dienst van de regeering varen en waarvan de gezagvoerders geen verantwoording voor de lading op zich kunnen nemen. Eens zijn van een zending van 250.000 sigaretten slechts 1500 stuks aangekomen.

Een groot voordeel bij deze vrijwilligers, die voor het meerendeel Indië nooit gezien hebben, aldus generaal Doorman, is, dat zij geheel onbevungen tegenover de bevolking staan; zij hebben geen persoonlijke ervaringen achter den rug, die oorzaak van haatgevoelens zouden kunnen zijn. Zij staan tegenover de Indonesische bevolking, zooals een Limburgsch soldaat in Drente tegenover de Drentenaren zou staan. Daardoor alleen al werken zij onbewust pacificeerend.

Gevraagd naar de reactie, die de Amsterdamsche staking heeft teweeggebracht, vertelde de generaal, dat hij op dat moment juist een bezoek bracht aan het 7e regiment infanterie te Semarang. Dit regiment bestaat meerendeels uit Amsterdammers. Men was fel verontwaardigd over de gebeurtenissen in Nederland en uit aller naam werd verzocht een telegram te mogen zenden, dat aan deze gevoelens uitdrukking gaf.

Volgens generaal Doorman zou het mo-

reel niet slechter worden, wanneer de 7-December-divisie, die geheel uit dienstplichtigen bestaat, zou zijn gearriveerd. „Zij zullen zien, dat zij in Indië een taak te vervullen hebben en de overweldigende indrukken in dit boeiende, vreemde land zullen hun geen tijd geven om te denken aan hetgeen zij begrijpelijkerwijs met een bloedend hart achterlieten.”

In groote lijnen is de legerleiding voornemens, om, na aankomst van de geheele divisie, de vrijwilligers op Sumatra te stationneeren, waar men een goed ge-

bruik zal kunnen maken van hun getraindheid en ervaring, terwijl dan de millicieën Java en Bali zullen bezetten.

Over de algemeene militaire situatie vertelde generaal Doorman nog, dat de beperking van de patrouillegrens tot 2 km een slechten invloed op de bevolking had, daar de ongeregelde benden hierdoor weer hun kans kregen. In dit verband merkte de generaal op, dat er een groot verschil bestaat tusschen de Nederlandsche en de Britsche tactiek.

De Nederlanders blijven steeds beweeglijk en ondernemen voortdurend verre patrouilletochten van hun vaste posten uit. De Britten daarentegen beperken zich tot het betrekken van vaste posten op bepaalde punten. Door de eerstgenoemde tactiek kunnen de Nederlanders met minder troepen meer bereiken dan met de Britsche stationnaire tactiek het geval is.

Het werk der militairen

Op Java en elders

In de ondervolgende knipsels uit Indiësche bladen, treft men bijzonderheden aan omtrent het werk, dat onze militairen ginds te doen hebben. Het is veelomvattend, zoogenaamd „klein” werk, dat echter veel vergt van den man en van zijn uithoudingsvermogen. En „last not least” ook van zijn verantwoordelijkheidsgevoel en zijn zelfbeheersching.

In de week van 7 tot 14 November zijn in totaal 45 gevallen van grensoverschrijding gerapporteerd. Deze geschieden door goed gewapende Indonesische patrouilles, in sterkte varieerend van tien tot honderdvijftig man.

Gevallen van rampok werden bericht uit veertien dessa's.

De bevolking van tien dessa's, in totaal omvattende van 2000 tot 3000 personen, werd op gewelddadige wijze geëvacueerd.

Te Tambakberas, in den Grisee-sector, weigerde een Indonesische patrouille van 45 man, bewapend met twee zware

mitrailleurs, buiten de zone te gaan. Nadat de Nederlandsche patrouilles waren versterkt, trokken de Indonesiërs eindelijk terug.

Ten westen van Moro, binnen den perimeter, werden ongeveer honderd man Indonesische troepen aangetroffen, die pas na een vuurgevecht hun stelling verlieten.

Ten westen van Domas, binnen den perimeter, waren de Nederlandsche troepen genoodzaakt tachtig man met vuur te verdrijven, aangezien de Indonesiërs het vuur openden.

In den zuidelijken sector, in kampong Medoeran, ten zuiden van Betro, binnen den perimeter, werd aan een patrouille drinkwater aangeboden, waarin bamboehaartjes zaten gemengd.

In den zuidelijken sector van Bandoeng werd een normale Nederlandsche veiligheidspatrouille beschoten. Kort daarna werd een twintigtal gewapende mannen, in uniformen gekleed, waargenomen. Zij werden door de patrouille aangeroepen,

Het Driemanschap Helfrich, Piévez en Kruls.

Gen. majoor Dürst-Britt,
commandant 7-December-Divisie.

waarop als antwoord een mitrailleur in stelling werd gebracht en het vuur werd geopend.

De Nederlandsche patrouille beantwoordde het vuur. Aan Nederlandsche zijde werd één militair gewond.

In den nacht van 31 October j.l. werden de Nederlandsche posities in den westelijken sector van Medan door „snipers“ beschoten. Dit werd beantwoord met artillerievuur. Den volgende dag had weer een vuurgevecht plaats. Aan onze zijde werden geen verliezen geleden. Een politieagent werd echter door een verdwaald kogel gedood. In den nacht van Vrijdag op Zaterdag j.l. vielen Indonesische mortiergranaten in den zuidoostelijken sector van de stad. Geen verliezen werden hierbij aan onze zijde geleden.

Gedurende den geheelen dag waren de „snipers“ zeer actief. Patrouilles rukten tegen hen uit, terwijl de artillerie eveneens in actie kwam. Bij deze acties werden aan onze zijde zeven Britsch-Indische manschappen gedood, terwijl een Britsch officier en drie Britsch-Indische manschappen werden gewond.

Aan Indonesische zijde werden aanzienlijke verliezen geleden. Groote hoeveelheden vuurwapens en munitie konden in beslag worden genomen. Tijdens een vuurgevecht in den westelijken sector van Medan op Zaterdagmiddag 2 November j.l. werd een officier van het Knil gedood en één gewond. De nacht van 4 op 5 November is rustig verlopen.

Men krijgt den indruk, dat de algemeene politieke situatie in Zuid-Celebes den laatsten tijd niet verbeterd, seint Aneta uit Makassar. Voorafgaande aan den moord op den heer Dohme had een aanslag plaats op een jeep, die naar Kampili reed, 12 km van Makassar. Door snel om te keeren kon men aan den aanslag ontkomen.

Voorts is een aanslag gepleegd op de Tellobrug tusschen Makassar en het vliegveld Mandai. Dank zij den dillittantischen opzet is geen schade aangericht.

Kort tevoren had een aanslag plaats op vijf dames en heeren te Barombong, een kleine badplaats ten zuiden van Makassar. Een jeep met wapens werd ge-

stolen, de baders werden in zee beschoten, zoodat zij in badcostuum de vlucht moesten nemen naar Soenggeiminassa.

Hoewel officieele bevestiging hiervan niet kon worden verkregen, staat het vast, dat het niet verantwoord is, zich zonder militaire begeleiding naar plaatsen als Maros, Pare-Pare en Malino te begeven.

Uit Padang wordt gemeld, dat aldaar Donderdag 31 October j.l. twee verdachte personen zijn gearresteerd. Beiden waren bewapend. Vrijdag- en Zaterdagnacht werden de Nederlandsche posities aldaar aangevallen, zonder echter verliezen te veroorzaken. Mortieren en artillerie werden hiertegen in actie gebracht. Tijdens de beschieting van de Nederlandsche posities gedurende Zaterdagnacht kwamen twee Indonesische mortiergranaten neer in den zuidelijken sector van de stad. Den volgende dag kwamen in dezen sector weer twee mortiergranaten. In beide gevallen werden aan onze zijde geen verliezen geleden.

Gedurende den geheelen Zaterdagmid-

IND. CAFÉ RESTAURANT „BAROE”
JAN LUYKENSTRAAT 62, TEL. 95354, A'DAM-Z.

Originele Rijsttafel
Nasi Goreng
Bami
Loempia

INDISCHE BEREIDING - INDISCHE BEDIENING

Wij verzorgen Uw speciale tafels voor:
PARTIJEN - JUBILEA - BRUILOFTEN

dag werden de Nederlandsche posities door terroristen aangevallen. Hierbij werden aan onze zijde een Nederlandsche officier gedood en één gewond, terwijl twee van onze Indonesische militairen gewond werden.

In den nacht van Zaterdag op Zondag kwamen zeven Indonesische mortiergranaten neer in de stad. Zij veroorzaakten geen verliezen. Ook werden door deze projectielen geen schade aangericht.

ORGANISEERT HET VERZET

NEDERLANDERS!

Het oogenblik is gekomen, ons volk is ontwakende.

Maandenlang hebben wij allen in verbijstering aanschouwd de stelselmatige verwording van alles waarop het Nederlandsche volk door de eeuwen heen trotsch is geweest, alles waarvoor het gewoegd heeft en gevochten, en waarvoor slechts korten tijd geleden duizenden van onze mannen en vrouwen het leven hebben gegeven.

In anderhalf jaar, waarin het Koninkrijk der Nederlanden, voortbouwende op de offers gebracht in den oorlog, een leidende plaats had kunnen innemen in het herstel van de democratische wereld, zijn wij gezonken tot een arm, verscheurd land, een speelbal van vreemde mogendheden, een tweederangs natie. Waar wij vroegen om krachtige leiding, vertrouwend op de onverwoestbare veerkracht van den vrijen Nederlander, zijn wij verstikt door een volksvreemde bureaucratie, broeinest van willekeur en corruptie. Waar de deelen van het Koninkrijk klaar stonden elkander schouder aan schouder te steunen in het opbouwen van een nieuwe toekomst, werden zij uiteengereten door de verderfelijke practijken van zelfzuchtige politici en wel-meenende amateurs.

Thans staan wij aan den rand van den afgrond. De bestaansmogelijkheid van tachtig miljoen Nederlandsche onderdanen in Holland en overzee, is in doodelijk gevaar. Is de historische rol van het Koninkrijk der Nederlanden uitgespeeld?

Nee! Het volk is ontwakende! Talloze protesten tegen de afbraak van het Nederlandsche Rijk stroomden binnen bij Regeering en Pers. Tientallen vereenigingen doen hun waarschuwendende woorden hooren. En om al deze stemmen samen te smelten tot een machtige kreet van nationaal verzet tegen den ondergang van ons dierbaar Koninkrijk, is na grondige voorbereiding tot stand gekomen het NATIONAAL REVEIL, een massa-organisatie op niet partij-politieke grondslag.

NEDERLANDERS!

Vier eeuwen van roemrijke geschiedenis staan achter U. Laat niet op U de schuld drukken dat deze thans tot een smadelijk einde worden geleid. Het is het voorrecht van onze generatie om in de moeilijkste jaren, die ons volk gekend heeft, het getij te doen keeren. Het is de plicht van een ieder van ons daaraan zijn krachten te geven.

Het lot van het Koninkrijk ligt in de handen van het volk zelve, in Uw handen. Zwijgt thans niet langer. Doet Uw stem gelden door middel van het NATIONAAL REVEIL. NATIONAAL REVEIL kan ook Uw woorden brengen daar, waar deze het luïdst gehoord zullen worden. NATIONAAL REVEIL organiseert het verzet.

Schrijft aan NATIONAAL REVEIL, de spreekbuis van ontwakend Nederland. Secretariaat: Koninginnegracht 6, Den Haag.

Het Bestuur:

J. M. Dielissen, Voorz.

M. Nypels, Secr.

W. P. de Kock, Penningm.

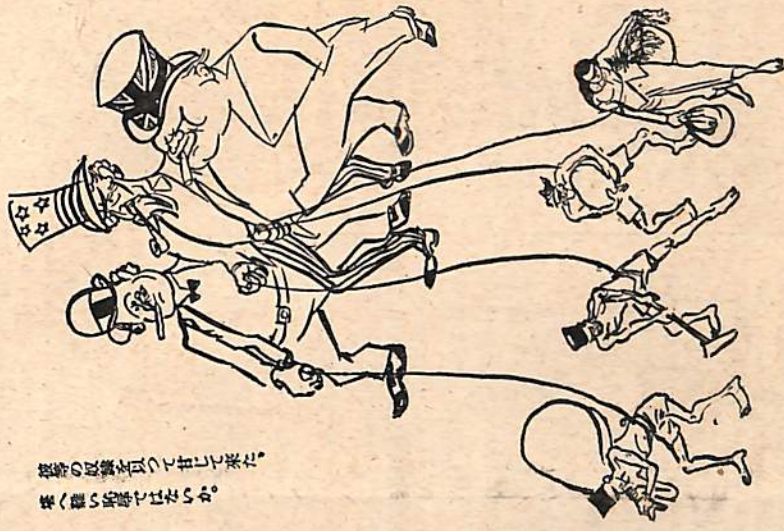
JAPANSCH PROPAGANDA

tijdens de bezetting van Nederlandsch-Indië

「ふふ、州では敵の潜水艦から、着くまで、巧みに隠蔽した。敵の潜水艦も、田舎の百姓さんや、半生三人で、戦に引掛った。」

De juiste ontvangst van een Engelschman volgens de Japansche propaganda.

「敵の攻撃は、つて甘く来た。まへに戦うとは、ないか。」

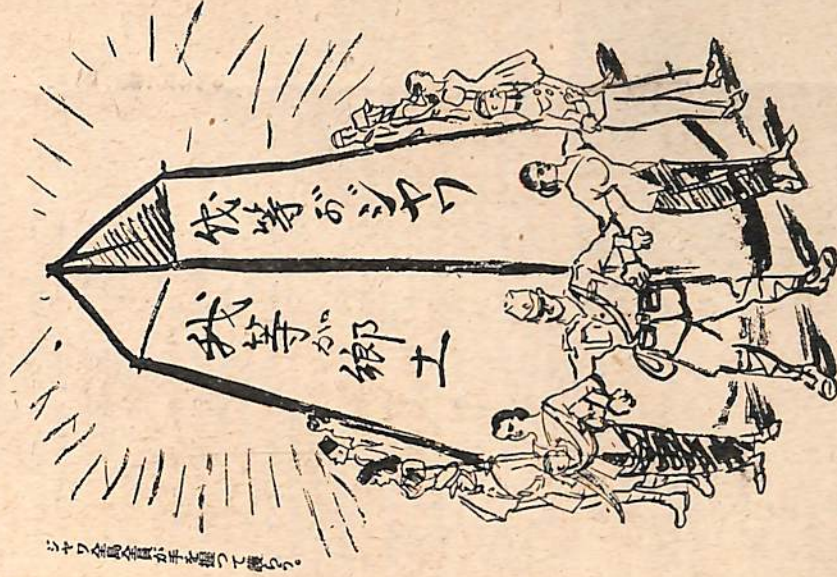

De verleider. (Japansche propaganda).

「敵の攻撃は、つて甘く来た。まへに戦うとは、ないか。」

De westerling behoort weggebezend te worden volgens den Jap.

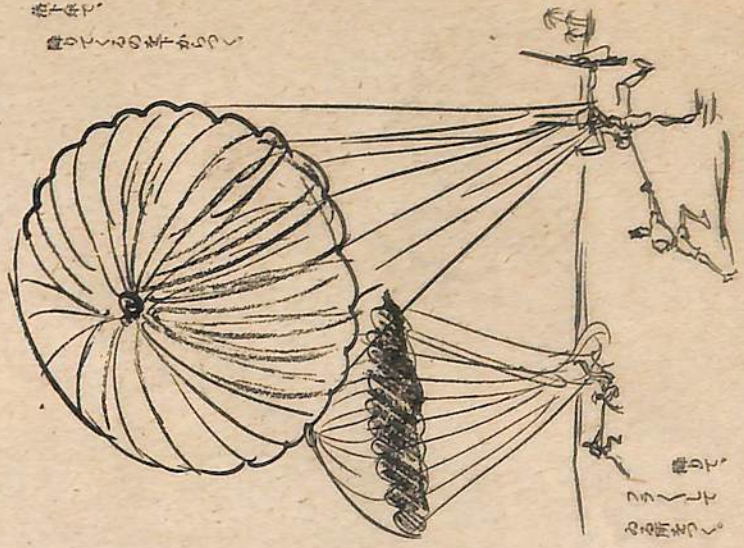
「敵の攻撃は、つて甘く来た。まへに戦うとは、ないか。」

Groot-Oost-Azië.

「敵の攻撃は、つて甘く来た。まへに戦うとは、ないか。」

De drie slavendrijvers volgens Japansche visie.

„Zóó moeten jullie parachutisten ontvangen”, was het advies aan de Indonesiërs.

「敵の攻撃は、つて甘く来た。まへに戦うとは、ないか。」

Jonathan komt van een koude kermis thuis.

Duizenden ontvluchten Madoera

Bevolking hongerdood nabij

— aldus meldde Aneta d.d. Vrijdag 15 November j.l.

Sinds het begin van deze week is het aantal vluchtelingen, dat van Madoera komt, sterk gestegen.

Maandag staken er bijna 2000 Straat Madoera over, Dinsdag ruim 5000, Woensdag 700 en Donderdag 320.

De toestand, waarin deze vluchtelingen verkeerden, is erbarmelijk. Zij lijdten aan zware ondervoeding. De meesten hebben huiduitslag. Opvallend is, dat speciaal de vrouwen en kinderen er zeer ellendig en haveloos uitzien. Hun heele bezit bestaat uit de vodden, die zij aan hebben.

Uit de van hen afkomstige berichten blijkt, dat vooral in de kampongs in het binnenland zware armoede en hongersnood heerschen. Aan landbouw wordt zoo goed als niets gedaan, daar werkkrachten, die nog in staat zijn de sawah's te bewerken, ontbreken. Er heerscht een groot tekort aan ploegvee, dat grootendeels werd verkocht of afgeslacht.

Door het republikeinsche bestuur worden de zieken en hongerenden geheel aan hun lot overgelaten.

De bevolking voedt zich met gemalen mangapitten en fijn gestampte jonge stammetjes van pisang- en papajaboomen. Ook bladeren worden gegeten.

Velen zijn niet meer in staat om naar de kust te loopen en naar Java over te steken. Zij blijven achter en wachten op den hongerdood. Het aantal sterfgevallen is zeer hoog.

In Soerabaja zijn thans reeds 8000 Madoerezen aangekomen. Verwacht wordt, dat dit aantal binnen enkele dagen tot 15.000 zal stijgen. De voedselsituatie van Soerabaja, die door de komst van zooveel ongunstig beïnvloed wordt, laat niet toe, dat er ook maar iets extra's voor deze menschen gedaan wordt.

Reeds lang was de toestand op Madoera ernstig. Velen wisten zich echter een bestaan te verschaffen door clandestienen handel met Soerabaja, waar o.a. groenten en vruchten op den passer werden gebracht.

De Amacab, die den geheelen aanvoer opkocht, betaalde gedeeltelijk met Japansch geld, waarmede de Madoerezen, zij het vaak met levensgevaar en kans op rampokken, rijst konden koopen in Pasoeroean of Probolinggo.

In het begin van deze maand heeft de republiek echter ook op Madoera republikeinsch geld ingevoerd met het gevolg, dat de handel in Soerabaja is lam gelegd. Velen Madoerezen heeft dit de laatste mogelijkheid ontnomen om op hun eiland in leven te kunnen blijven, terwijl Soerabaja thans een belangrijken aanvoer van verse levensmiddelen moet missen.

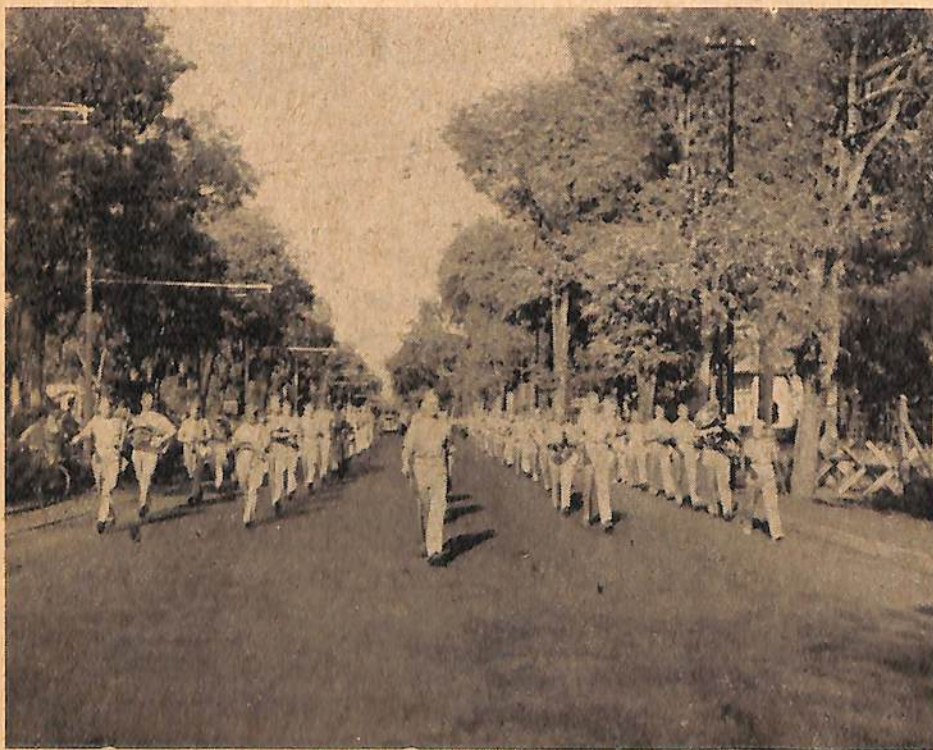
reeds een heel eind vooruit. Het gaat allemaal zoo op rolletjes, dat het wel een oefening lijkt. De extremisten laten zich ditmaal maar heel even zien en een paar schoten zijn reeds voldoende om ze op het hun zoo bekende hazenpad te sturen. Als de Nederlandsche commandant zijn commandopost in Tjermé binnestapt, dan staat hij in een verlaten ruimte, maar een telefoonapparaat staat er reeds. Dat is de service van de verbinding!

Tjermé biedt het bekende beeld van een stadje, dat geruimen tijd in niemandsland heeft gelegen: groote verwaarloozing en hier en daar de sporen van een artillerie- of mortierbombardeement. Als de infanterie langs twee verschillende wegen binnentrekt, is alles doodsch en verlaten. Langs den hoofdweg zijn de meeste huizen leeg, doch in de wat meer achteraf gelegen woningen zit een deel van de bevolking, dat het evacuatiebevel van de extremisten wijse-lijk negeerde, schuw bijeen gehurkt. Als zij na een paar uren bemerken, dat er maar steeds meer troepen komen en dat de bezetting zeer rustig verloopt, schep- pen zij weer moed en komen eens voor- zichtig poolshoogte nemen.

Een oudere man groet mij eerbiedig, loopt dan snel zijn huis binnen en keert even later terug met een groote kruik water, terwijl hij een uitnodigend gebaar maakt. Ik stap zijn huis binnen en vertel hem, dat we ditmaal niet zoo maar even komen kijken, doch nu voor goed zullen blijven. Zijn oogen stralen, hij hurkt voor me neer, legt zijn handen op mijn schoenen en buigt zijn hoofd tot op den grond. Ik zet hem weer overeind en dan pakt hij me beet, en legt zijn hoofd tegen mijn schouder. De tranen loopen over zijn wangen. Kalm aan maar, ouwetje! Hij is opgewonden van emotie en begint me druk gebarend een verhaal te doen over de gebeurtenissen van den laatsten tijd. De extremisten deden maar precies wat zij wilden. Alles wat ze gebruiken konden namen ze mee. Niemand en niets was er veilig. Het zijn erg slechte menschen, zegt hij met nadruk. Hij vertelt me nog, dat hij zich senang voelde als wij de extremisten in Tjermé met grana- ten beschoten. Ik drink uit de aarde- kruik, die hij me maar steeds voorhoudt, laat een handje sigaretten achter en ga weer verder. Verschillende malen ben ik nog langs zijn huis gekomen en telkens zag ik hem bedrijvig heen en weer loopen tusschen het achterhuis en den weg met kruiken water, die gulzig in de droge kelen van de Nederlandsche jongens werden gegoten.

De brug over de kali was inmiddels gereed gekomen, de talrijke wegversper- ringen op zij geschoven en nu rolde een lange colonne vrachtauto's het stadje binnen, dat plotseling weer een en al bedrijvigheid was. Een bulldozer hielp een handje bij het bouwen van de nieu- we stellingen. In een oogenblik tijd wer- den dijkes opgeworpen en zware bo- men in het schootsveld moesten het on- herroepelijk afleggen tegen het logge bulldozerlichaam.

Ongeveer een kilometer buiten Tjermé op de spoorbrug in de lijn naar Soera- baja zwoegde een groep mariniers. Van- daag nog moest de eerste trein rijden, maar op de brug stonden twee ontspoor- de goederenwagens en er ontbrak ook nog een eindje spoorrails. De zaak kwam echter gezond en in den namiddag stoom-

Prins Bernard-kapel te Batavia.

Vreedzame bezetting van Tjermé

De bevolking is dankbaar.

In „De Klewang” lezen wij:

Als de infanteristen van de X Brigade in den morgen van den 5den September langs den grijzen weg van Moro naar Tjermé (18 km. ten W. van Soerabaja) oprukken, passeeren zij de genie van de mariniers, die reeds druk in de weer is

een door de extremisten vernielde kali- overgang te vervangen door een Bailey- brug.

Voorop gaat de mijnenploeg, die al luisterend en speurend behoedzaam den weg aftast. De lijnploeg van de verbin- dingsafdeeling heeft vandaag de rollen eens omgekeerd en is de infanteristen

de een goederentrein met water en voorraden het station van Tjermé, waarvan de Nederlandsche driekleur wapperde, binnen.

Deze vlag was geheschen door den commandant van de X-brigade, Kolonel van der Meulen, terwijl een sectie infanterie de geweren presenteerde.

Tjermé is bevrijd van terreur en onderdrukking. De opbouw kan hier beginnen. Nog is de bevolking wat schuw, doch binnen enkele dagen zullen, zooals overal in de door onze jongens bezette gebieden, de inheemsche duimen ook hier omhoog gaan als de Nederlandsche infanteristen passeeren.

De Stoottroeper

*Ik heb met Peter en met Zwarte Wim
den mof in Holland achterna gezeten,
de schoften waren fel op ons gebeten
maar altijd bleken wij ze nog te slim.*

*Toen 't uit was bleek het werk nog niet gedaan:
ik teekende om naar den Oost te varen,
toen wij in Holland afgerekend waren
had nog de Jap een reekning bij ons staan.*

*Ik heb de rimboe en het sawah-veld
doorploegd achter de terroristen-benden
die voor geen vrouw noch kind genade kenden
en kort geantwoord op het laagst geweld.*

*Vraag mij geen politiek getuigenis
in deze chaos van onzekerheden,
ik weet alleen dat alles wat wij deden
gebeuren moest omdat het eerlijk is.*

*Als ik of meer van ons niet keeren mochten,
verraad ons niet door bitterheid en spijt,
maar denk alleen: hij heeft ook dezen strijd
voor 't doodgewoon geluk van 't volk gevochten.*

*Ga door ons dorp, en in het vredig licht
van de lantarens over avondgrachten
herinner je dan Hollands zwartste nachten,
Ook hier zijn dorpen en ik doe mijn plicht.*

Willem Brandt.

Statenvorming

in Indonesië

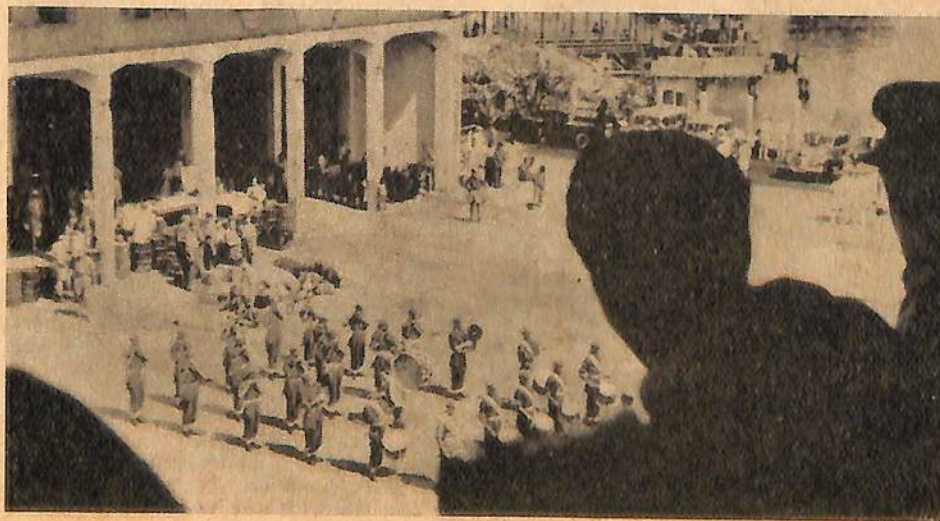

De Commissie-Generaal en vertegenwoordigers van Borneo en de Groote Oost hebben gezamenlijk het volgende bekend gemaakt:

In de op 10 en 13 November ten Paleize gehouden besprekingen tusschen de Commissie-Generaal en vertegenwoordigers van Borneo en de Groote Oost werd het beginsel aanvaard, dat deze gebieden zich op den kortst mogelijken termijn, ter gelegenheid van of onmiddellijk na de conferentie te Den Pasar, zullen moeten kunnen vormen tot staten van zoodanige organisatie en bevoegdheden, dat zij op volstrekt gelijken voet met de Republiek hun plaats zullen kunnen innemen in de geprojecteerde Vereenigde Staten van Indonesië.

De Nederlandsche Regeering draagt de verantwoordelijkheid voor de handhaving van de rechtsorde in deze gebieden, ten einde de verwezenlijking van bovenomschreven doelstelling op vreedzame en democratische wijze te verzekeren.

De vertegenwoordigers van de evengenoemde gebieden verklaarden unaniem in beginsel in te stemmen met de groote lijnen van de ontworpen structuur, waarbij de Vereenigde Staten van Indonesië met Nederland een Nederlandsch-Indonesische Unie zullen vormen, aan het hoofd waarvan de Kroon zal zijn gesteld.

De pijperband van de 7 December Divisie vroolijkt de aankomst op.

Gevraagd

Tijdschriften

voor
Nederlandsche Militairen
en Burgers
in Indië

*

Ongefrankeerd te zenden aan:

Roode Kruis Tijdschriftendienst - den Haag

Herbouw B.P.M.-raffinaderij te Balikpapan

De B.P.M. heeft een bedrag van 500 miljoen gulden uitgetrokken voor de reconstructie van haar volkomen verwoeste raffinaderij in Balikpapan. De begroting voor dezen wederopbouw voorziet in de aanschaffing van de modernste uitrusting en omvat voorts een uitgebreid programma voor woningbouw, waarbij inbegrepen het aanleggen van recreatie-terreinen, sportvelden, een park, een zwembad en een bioscoop. Men schat, dat de uitvoering van dit plan ongeveer vier jaar in beslag zal nemen.

Een groote strook terrein langs de baai van Balikpapan zal opengekapt en genivelleerd worden, teneinde daar de moderne installaties en opslagtanks te kunnen bouwen. De oude raffinaderij stond op het eenige beschikbare vlakke plekje grond langs de baai, terwijl de achtereenvolgens erbij gebouwde opslagtanks op de heuveltoppen moesten worden opgericht wegens gebrek aan terreinruimte naast de raffinaderij. Het uitwerken van het nieuwe plan moet momenteel echter hoofdzakelijk beperkt worden tot het opruimen van het puin en het doen van uitgebreide voorbereidende werkzaamheden tengevolge van het gebrek aan materialen en transport.

De uitwerking van de beginselen van de Malino-conferentie

Behalve de in het zuiden gelegen onderafdeeling Pasir, bestaat de residentie Oost-Borneo uit 4 zelfbesturende landschappen: Koetai, Boeloengan en z.g. Beraoe landschappen, genaamd Goenoeng Taboer en Sambalioeng.

Het geheele gebied vertoont een vrijwel homogeen beeld wat betreft samenstelling van de bevolking en bodemstructuur. In de benedenstreken langs de vele groote rivieren bevindt zich een gemengde Maleisch sprekende bevolking; de door stroomversnellingen moeilijk bereikbare bovenstreken worden zeer verspreid bewoond door Dajaks. De bevolkingsdichtheid bedraagt slechts 1,5 ziel per k.m.²

Ten gevolge van de moerassige gesteldheid der benedenstreken, welke geheel met oerwoud bedekt zijn, is landbouw een weinig loonend bedrijf. De bosschen bevatten echter een bijna onuitputtelijke rijkdom aan allerlei producten. Tot systematische exploitatie hiervan is men tot dusver nog niet gekomen, waardoor dit gebied economisch achtergebleven is in vergelijking met andere streken in Borneo, waar de strijd om het bestaan het initiatief prikkelde tot het vinden van nieuwe wegen.

Oost-Borneo werd economisch pas van meer beteekenis, toen met de ontginning van de rijke olie- en steenkolenlagen een aanvang werd gemaakt. Onder invloed van de hiervoor van elders aangetrokken werkkrachten en de gebeurtenissen van de laatste jaren, is de plaatselijke bevolking zich meer bewust geworden van den vooruitgang elders en is het verlangen

ontstaan om den achterstand op allerlei terrein in te halen.

Zoowel in de kringen der zelfbesturen als bij de groote massa, in het bijzonder in Koetai, is een drang waarneembaar om voor zooveel mogelijk zelf meer verantwoordelijkheid te dragen in het bestuur des lands.

Zoo wenscht het zelfbestuur van Koetai het landschap thans te verdeelen in 5 patihschappen, aan het hoofd waarvan patih's zullen worden gesteld, die in principe de functie van de hoofden van plaatselijk bestuur in de vroegere onderafdelingen zullen overnemen. In Balikpapan en Samarinda zullen zij hierbij worden bijgestaan door de aldaar bescheiden Nederlandsche ambtenaren van het bestuurscorps.

Voor het geheele landschap zal een door de bevolking te verkiezen vertegenwoordigend lichaam worden ingesteld, de Dewan Koetai, een raad, bestaande uit 20 verkozen en 3 benoemde leden. Aan dit college zal mede wetgevende bevoegdheid worden toegekend en het zal zich o.a. hebben uit te spreken over de land-schapsbegroting.

Ook in de lagere sfeer zal de bevolking gelegenheid krijgen deel te nemen aan de regeling en het bestuur van locale belangen. De instelling van plaatselijke raden wordt overwogen, terwijl een ontwerp tot het in het leven roepen van een stadsgemeenteraad voor Samarinda onder een Indonesischen burgemeester bij het zelfbestuur van Koetai in behandeling is. Zoodra de heropbouw van Balikpapan, welke plaats gedurende den oorlog geheel verwoest werd en aan de reconstructie waarvan momenteel met groote energie wordt gearbeid, voldoende gevorderd is, zal ook hier een stadsgemeenteraad worden ingesteld.

De ten noorden van Koetai gelegen kleinere landschappen, Goenoeng Taboer¹⁾ en Sambalioeng, die reeds vroeger een gemeenschappelijke begroting hadden, zullen zich tot een Beraoe-bond formieren. In een medewetgevende raad zullen de plaatselijke belangen behartigd kunnen worden.

De grootste belemmering bij den wederopbouw van dit gebied vormt de omstandigheid, dat, evenals in vele andere streken van Borneo, de Japanners een groot

¹⁾ De hier gelegen mijnen van de Steenkolen Maatschappij Parapatan, die zeer modern geoutilleerd waren en waarin meer dan 11 miljoen gulden was geïnvesteerd, zijn door Geallieerde bombardementen en de verschroeide aarde politiek van de Japanners zoodanig vernield, dat er onder de huidige omstandigheden geen sprake van kan zijn de exploitatie dadelijk te hervatten. Ter besparing van materiaal is de productie van kolen thans geheel geconcentreerd te Loa Koeloe (nabij Samarinda) met een maandelijksche opbrengst van 8.000 ton. Deze hoeveelheid zal op korten termijn belangrijk worden opgevoerd.

Onmiddellijk na het verlaten van het schip werden de manschappen naar hun kwartieren overgebracht.

deel van de intelligentia hebben vermoord.

Het noordelijke landschap, Boeloengan, is naar algemeenen maatstaf eveneens nog in minder ver gevorderd stadium van ontwikkeling. Doch ook hier is door het Zelfbestuur een staatkundige reorganisatie voorgesteld. De districten en onderdistricten zullen onder een tweetal kepala kiai's worden gesteld, resp. te Tandjoeng Selor voor het laaglandgebied en te Long Nawang voor de Boven Dajak streken. Voorts zal een verkozen medewetgevende raad voor het geheele landschap worden ingesteld.

Voor Tarakan²⁾ wordt nagegaan in hoeverre door vorming van een stadsgemeenteraad aan den wensch der bevolking van het eiland naar meerdere medezeggenschap in locale aangelegenheden zou kunnen worden tegemoet gekomen.

Voor al in de noordelijke landschappen werd, toen de wenschelijkheid van de vorming van een overkapping van de landschappen werd ter sprake gebracht, gepleit voor het scheppen van een groot, geheel Oost-Borneo omvattend, verband (daerah). Een der Sultans werd naar Koetai afgevaardigd voor het plegen van nader overleg, hetwelk tot gunstig resultaat leidde. Hoewel de landschappen erop gesteld bleken zooveel mogelijk zelfstandig te blijven en eigen geldmiddelen te behouden, werd besloten ten aanzien van gemeenschappelijke belangen nauw samen te werken. Een Oost-Borneo federatie wordt gevormd met als organen een raad van Zelfbestuurders en een door de vertegenwoordigende raden der landschappen te verkiezen Oost-Borneoraad, bestaande uit 20 leden.

Reeds dadelijk zal worden overgegaan tot het oprichten van een permanent secretariaat, een controle-kantoor voor toe-

²⁾ Deze plaats, waar in Mei 1945 nog slechts een kantoorgebouwtje en een kerk stonden, is thans — zij het ook goeddeels met tijdelijk materiaal — vrijwel geheel herbouwd. 50 van de vermeldde boorputten zijn weer in werking en de olie-productie heeft reeds 50 % van het vooroorlogsche peil bereikt.

De afdeeling „Welfare” reikt den pas-aangekomenen sigaretten, bier en bananen uit.

zicht op het beheer van de landschapsmiddelen, een centralen landschapstechnischen en een landbouw-economischen dienst. Voorts zal de personeelsvoorziening worden gecoördineerd en een onderling steunfonds worden ingesteld, ten laste waarvan landschappen voor een tekort op hun begroting van den gewonen dienst subsidie kunnen aanvragen. Ter bestrijding van al deze uitgaven zullen de landschappen een percentage van hun inkomsten in de federatiekas storten.

Daarnaast zal worden samengewerkt ten aanzien van diverse belangen ter beoordeeling van den Oost-Borneoraad (verbetering van onderwijs, verkeerswezen, medische zorg enz.). De kosten van deze voorzieningen zullen naar het belang, dat de landschappen daarbij hebben, door de landschapskassen worden overgestort in de federatiekas.

Verwacht wordt, dat in December a.s. de verkiezingen voor de vertegenwoordigende raden in de verschillende landschappen zullen hebben plaats gehad, waarna deze raden bijeen zullen komen om de vertegenwoordigers voor den Oost-Borneoraad aan te wijzen. In Januari 1947 kan dan de eerste zitting van dezen raad en van den raad van Zelfbestuur-

ders worden tegemoet gezien.

Tot de Oost-Borneofederatie zal eventueel ook het gebied van de zuidelijkste onderafdeeling van de residentie, Pasir, kunnen toetreden. Dit ressort, dat tot 1905 zelfbestuursgebied was, zal zelfbestuursstatus (op den voet van Staatsblad 1946 No. 17) worden verleend, waarbij de bevoegdheden van het zelfbestuur door een raad worden uitgeoefend. Een voorloopige Pasirraad van 21 verkozen leden is gevormd en zal op 30 October zich uitspreken over de vraag of aansluiting wordt gewenscht bij de Oost-Borneofederatie dan wel bij een in Zuid-Borneo te vormen federatief verband.

Inmiddels werden conform de te Malino gedane toezeggingen ook de verkiezing van de afgevaardigden, die binnenkort te Den Passar zullen bijeenkomen om aldaar het vertegenwoordigend lichaam (Parlement) van den Staat Borneo te constitueren, geregeld. Het aantal verkozen afgevaardigden voor Oost-Borneo is aan de hand van het zielental (300.000 in 1930) gesteld op 3. Door de Zelfbesturen werd bepaald, dat met uitzondering van de moeilijk bereikbare afgelegen gebieden in het binnenland (voor- al de Dajakstreken), per complex met

ongeveer 2000 zielen één kiesman zal worden aangewezen. Deze kiesmannen zullen in elk der drie kieskringen (West-Koetei, Oost-Koetei en de Noordelijke Landschappen) bijeen komen en een afgevaardigde (alsmede een reserve-afgevaardigde) verkiezen uit vooraf door tenminste drie kiesmannen voorgedragen kandidaten.

Verwacht mag worden, dat deze verkiezingen ± 15 November beëindigd zijn.

Concludeerende kan worden vastgesteld, dat ook al behoort Oost-Borneo tot de minder geavanceerde gebieden, de nieuwe geest ook hier is doorgedrongen. De tijd, dat de Zelfbesturen alleen in de zaken des lands beslissen, is voorbij. De democratie is op marsch en Oost-Borneo zal een aan de eischen des tijds beantwoordend onderdeel van den staat Borneo gaan vormen.

Zoo is ook in dit afgelegen gebied in enkele maanden tijd uitvoering gegeven aan de uitspraken der Malino-conferentie en het bewijs geleverd, dat het de Nederlandsche Regering ernst is geweest met haar belofte om op zeer korten termijn te komen tot een staatkundige organisatie, waarbij de beslissing over eigen lot in handen van de bevolking zelf zal worden gelegd.

Stakings-peryckelen

SCHERTS EN ERNST

van Jodocus Toeback

Toen ik dezer dagen thuis kwam, stond Elvire met een roode lap om haar golven den boezem op het theetafeltje en mijn zoontje had het schilderij „Avondstemming bij Harmelen”, dat aan de deur f 7.50 gekost heeft, van den wand gehaald, terwijl hij het linnen van dit kunstwerk als trommel gebruikte.

— Foei toch Elvire, zei ik, denk aan het theetafeltje, het zijn zulke dure tijden.

— Moordenaar, riep Elvire, uitzuiger van het koloniale proletariaat. Vuile kapitalist.

— Wel, wel, zei ik.

Mijn zoontje trommelde de internationale.

— Denk aan de verf jongetje, zei ik, het is een duur stuk, een waarachtig kunstwerk, het heeft f 7.50 gekost.

— Geldwolf, riep Elvire, hoe lang zul je den armen Indonesiër nog uitzuigen? Je handen zijn hard van het eelt, dat komt van het geld tellen. Allemaal geld, dat je uit het koloniale proletariaat gezogen hebt.

— Over zuigen gesproken, zei ik, waar blijft de thee, Elvire?

— We staken, zei Elvire.

— Ja, we staken, knikte mijn zoontje en hij verscheurde zijn rekenrepetitie, waarvoor hij een vier gekregen heeft.

— Grut, zei ik, wat vervelend.

— Iedereen staakt, zei Elvire. Waarom wij dus niet.

— Of je gelijk hebt, zei ik.

— Kameraad Gortzak heeft het parool gegeven, gilte Elvire.

— Over Gortzak gesproken, zei ik,

zouden we dan maar niet gaan eten.

— Nee, we benne aan het staken, hield Elvire koppig vol. Hoeveel arme Indonesiërs heb je vandaag weer vermoord?

— Jasses, Elvire, zei ik.

— Je bent bevlekt door het bloed van het onderdrukte proletariaat, zei Elvire. Het wordt hoog tijd, dat je het zelf eens gaat inzien. De arme rampokkertjes en terroristjes hebben geen oogenblik rust meer. Wat doet het leger hier eigenlijk nog? Laat onze jongens liever in Holland blijven, bij moeders pappot, waar het gezellig is en rustig, en je zult eens zien hoe goed alles gaat in Indonesië, ze eten elkaar op en niemand heeft er pijn van, en kameraad Gortzak kan rustig zijn salaris als lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal toucheeren, zonder vermoeiende redevoeringen op het Waterlooplein. En hij kan zich uitgeven als Indonesisch expert, en artikelen schrijven over de slangen en de leeuwen in Batavia, waar die andere Indonesische expert, zijn collega Frans Goedhart, zoo belangstellend naar informeerde. En terwijl dergelijke H. H. Kamerleden binnen de veilige wanden der klein-hollandsche behaaglijkheid knusjes hun politieke ganzebordspelletje spelen, en bij het knapperend haardvuur hun Historische Redevoeringen schrijven, onder het genot van een glas slomp, een zure haring en een extra rantsoen sigaren, — onderwijl zullen onze jongens wel zwoegen en zweeten in Indië opdat een volk van honderd miljoen zielen, waarvoor ons Rijk de verantwoordelijkheid heeft aanvaard, in vrede en

rust zich kan bezinnen op een nieuwe toekomst, volgens de richtlijnen der ware democratie. Maar intusschen zou ik wel eens willen weten of kameraad Gortzak zich nog even lekker en zelfverzekerd en prettig voelde, wanneer zijn vrouw ergens in de binnenlanden van Java in een concentratiekamp zat, zijn kind door de terreurbenden was ontvoerd en het lijk van zijn dochter in het Molenvliet dreef. Hoe het zij, Jodocus, het is in elk geval gemakkelijker te staken en lid van de Tweede Kamer te zijn dan door de sawahs te ploeteren en het volk te bevrijden van ellende en terreur, en dit laatste is ook ongezonder, zoodat ik mij de keuze van kameraad Gortzak best kan voorstellen. Bovendien komt men zoo nog eens in de krant en de eenige manier, waarop jij nog eens in de krant komt is misschien als: „Verliezen aan onze zijde: een mindere”. En tòch, Jodocus, al klinkt het gek, toch geloof ik, dat het Nederlandsche zoowel als het Indonesische volk aan dien onbekenden soldaat duizendmaal meer te danken heeft voor nu en voor de toekomst, dan aan een heele kruidenierstoko vol goed- en gortzakken..... En daarom dus, mijn jongen, wordt de staking heden weer beëindigd; hier is je thee.

De Dienst van SOCIALE ZAKEN

Bij besluit van de Ned.-Ind. Regeering van 31 October 1946 is met ingang van 1 November 1946 te Batavia een afzonderlijke dienst van Sociale Zaken ingesteld, welke ressorteert onder 't Departement van Justitie. Hiertoe is overgegaan op grond van de overweging, dat het gewenscht is, de bemoeienis en zorg van de overheid op sociaal terrein te coördineren, teneinde op meer doeltreffende wijze leiding en richting te kunnen geven aan de sociale ontwikkeling der gemeenschap. Tot tijdelijk hoofd van den Dienst van Sociale Zaken is per 1 November 1946 benoemd mr. A. Doeve, voormalig hoofd van het kantoor voor den Industrielen Eigendom en tijdelijk belast met de leiding van het kantoor van arbeid op het Departement van Justitie. De Dienst van Sociale Zaken is gesplitst in vier afdelingen, n.l.:

I. *Kabinet en Algemeene Zaken*, welke tot taak heeft:

1. de behandeling der algemeene en politieke vraagstukken op sociaal gebied;
2. de voorbereiding der sociale wetgeving;
3. de behandeling van juridische aangelegenheden en van zaken van algemeen aard;
4. het leggen van contact met de vakbeweging, alsmede het daaraan geven van voorlichting en leiding;
5. de behandeling der zaken betreffende de Internationale Arbeidsorganisatie en daarmee samenhangende, zoome de op algemeen sociaal terrein liggende, aangelegenheden van internationalen aard;
6. de documentatie, alsmede het verzamelen en verwerken van statistisch materiaal;
7. het verlenen van bemiddeling bij de uitvoering hier te lande van de Nederlandsche sociale verzekeringswetgeving.

Onder de afdeling Kabinet en Algemeene Zaken ressorteert ook de „Inwendige Dienst”, die tot taak heeft, de administratie voor te bereiden van personeelszaken, comptabiliteit, archief, expeditie en bibliotheek, benevens het verzorgen in het algemeen van den huishoudelijken dienst.

Tot tijdelijk waarnemend hoofd van de afdeling Kabinet en Algemeene Zaken is per 1 November 1946 benoemd mr. P. Th. J. van Tetering, referendaris bij het Kantoor van Arbeid.

II. *De afdeling Arbeid*, welke omvat: II A de „Arbeidsinspectie”, welke tot taak heeft:

1. het toezicht op arbeidsvoorwaarden, arbeidsverhoudingen en arbeidstoestanden;
2. het toezicht op de werving van arbeiders;
3. het toezicht op en het verlenen van bemiddeling bij arbeidsgeschillen;
4. en in het algemeen de handhaving van en het toezicht op de naleving van de desbetreffende regelingen inzake den arbeid.

II B. het „Veiligheidstoezicht”, hetwelk tot taak heeft:

1. het toezicht op de veiligheid in fabrieken en inrichtingen, waaronder de keuring van stoomketels;
2. de uitvoering van de Ongevallenregeling 1939;
3. en in het algemeen de handhaving van en het toezicht op de naleving van de desbetreffende regelingen inzake de arbeidsbescherming.

II C. de „Verzorging arbeidsreserve”, welke tot taak heeft:

1. de arbeidsregistratie;
2. de zorg voor de arbeidsreserve;
3. de inschakeling der arbeidsreserve in het arbeidsproces.

III. de afdeling „Sociale Zorg”, omvattende:

III A. het „Maatschappelijk Werk”, hetwelk tot taak heeft:

1. de jeugdzorg;
2. de armenzorg;
3. de zorg voor andere steunbehoeften;
4. de rehabilitatie van veroordeelden;
5. de bestrijding van sociale misstanden, zooals b.v. de handel in vrouwen en kinderen, verspreiding van pornografie, bedelarij, woeker, enz.;
6. het toezicht op loterijen en premieleeën.

III B. de „Burger Welfare”, welke ontspanning en ontwikkeling verzorgt.

III C. het „Kantoor Displaced Persons (K.D.P.)”, hetwelk de evacuatie van oorlogsslachtoffers regelt.

III D. het algemeen toezicht op de uitvoering van de Algemeene Oorlogs Ongevallenregeling.

Tot hoofd van de afdeling Sociale Zorg is per 1 November 1946 benoemd mr. J. A. J. Meijer, leeraar bij het Gouvernements Middelbaar Onderwijs.

IV. De afdeling „Kolonisatie en Emigratie”, welke tot taak heeft:

1. de behandeling en behartiging van, en in het algemeen de bemoeienis met aangelegenheden op het gebied van kolonisatie en emigratie;
2. het zoeken van samenwerking met, en het geven van hulp, leiding en voorlichting aan particuliere organisaties, verenigingen en instellingen, die zich op dit gebied bewegen;
3. het verzamelen en verwerken van gegevens alsmede het opstellen van plannen van actie voor de verwerkelijking van bepaalde kolonisatie- en emigratie-objecten;
4. de voorbereiding en uitvoering van deze plannen.

De afdeling Kolonisatie en Emigratie treedt eerst in werking op een nader door den Luitenant Gouverneur-Generaal te bepalen tijdstip, de andere drie afdelingen op 1 November 1946.

In alle reeds bestaande bepalingen, maatregelen, voorschriften, besluiten en beschikkingen wordt voor het Kantoor van Arbeid gelezen: de Dienst van Sociale Zaken, en voor de Werkloosheidsbestrijding en Arbeidsbemiddeling: de Verzorging Arbeidsreserve.

Groote brand te Sampit

In den nacht van 11 op 12 November is een groote brand uitgebroken in de onderafdelings-hoofdplaats Sampit ten gevolge van het vlamvatten van een klamboe in een logement, waardoor het grootste deel van den pasar in de asch werd gelegd, seint Aneta uit Bandjermasin. Van kwaadwilligheid was geen sprake.

Verbrand zijn: twaalf tokoblokken, vijf huizen, een groote Boegineesche prauw, 60 ton rijst, 250 ton rottan, 40 ton damar alsmede de inboedels der huizen en toko's.

Vijftig gezinnen zijn door dezen brand dakloos geworden. Als gevolg van den brand werd één persoon gedood en twee werden gewond.

De voorloopige raming van de schade bedraagt een miljoen gulden.

De troepen verlaten het schip.

De Japanners in Z.O.-Azië

De „Singapore Free Press” levert in een hoofdartikel commentaar op een in de bladen te Singapore gepubliceerd bericht, dat generaal MacArthur zijn ontevredenheid zou hebben kenbaar gemaakt over de langzame vorderingen der Engelschen in de repatriëring van Japansche krijgsgevangenen uit Singapore en Malaka.

Het blad vraagt: „Wie heeft de Japanners gebracht, waar zij zich thans bevinden?” en antwoordt hierop: „Dat hebben de Japanners zelf gedaan door een veroveringsoorlog in deze gebieden te beginnen.”

Het blad somt vervolgens de geweldige materiele schade op, die door de Japansche legers is veroorzaakt, de terdoodbrenging van duizenden Aziaten door rechtstreeksche slachting, dan wel door gedwongen slavenarbeid onder onmenselijke omstandigheden, en komt dan tot de slotsom: „Dit is een beleediging aan het volk van Malaka, die nooit kan worden goedgeemaakt, en wanneer hier thans enkele duizenden Japanners worden vastgehouden om althans iets van de materiele schade te herstellen, dan zal daar niemand over vallen, behalve generaal MacArthur”.

Volgens gezaghebbende schattingen bevinden zich nog ongeveer 100.000 Japanners, die zich hebben overgegeven, in het gebied van S.E.A.C., waarvan ongeveer de helft in Singapore en Malaka. Het blad spreekt de hoop uit, dat de Britsche regeering zich niet zal laten dwingen, deze Japanners naar Japan terug te zenden, vóór het werk van den wederopbouw is voltooid.

COPYRIGHT

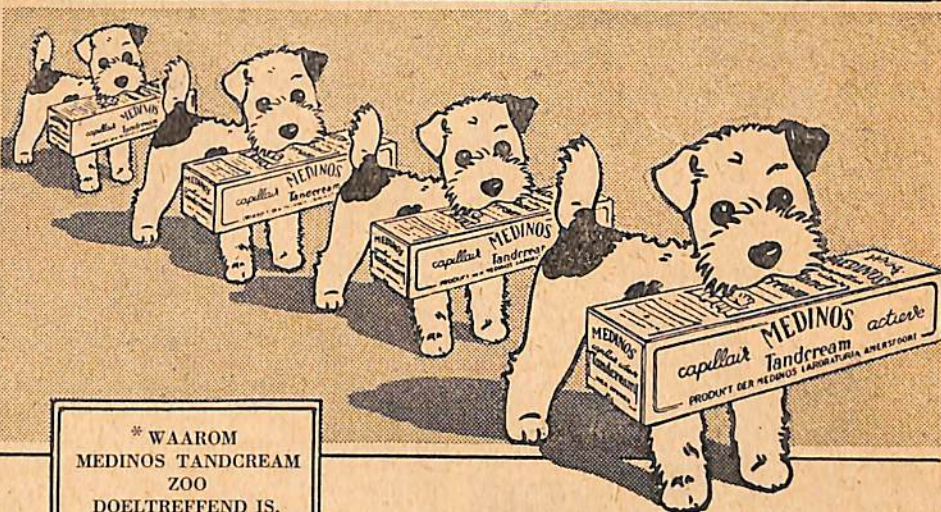

Zoo'n leuke CARICATUUR kunt ook U thuis leeren **TEKENEN** met onze schriftelijke lessen (ook voor kinderen!). HET BETAALT U! Zend briefkaart voor kosteloos geill. prospectus aan:

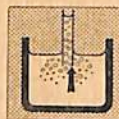
TEKENSTUDIO

1e van den Boschstraat 143
Tel. 773203 - DEN HAAG

MEDINOS geeft VIERVOUDIGE bescherming

* WAAROM
MEDINOS TANDCREAM
ZOO
DOELTREFFEND IS.

Een vloeistof, die capillair-actief is, verspreidt zich vanzelf langs den wand, ook van uiterst nauwe buisjes. Medinos dringt door haar capillair-actieve kracht diep door tot in de microscopisch kleine groefjes van het tandoppervlak, waar reiniging met den borstel onmogelijk is en waar tandbederf juist het eerst kan optreden.

Medinos-tandcream is niet maar zoo een gewone tandpasta - het is een wetenschappelijk bereide en gecontroleerde tandcream, die voldoet aan de hoogste eischen, die U zich op het gebied van tandverzorging kunt stellen. Medinos geeftprachtig glanzende, goedgereinigde tanden.... zondereen spoor van het zoo gevaarlijke tandsteen, dat dikwijls tandbederf inluidt.... een frissche mond... oergezond, sterk tandvleesch... Dat is de viervoudige bescherming, die Medinos capillair-actieve*) tandcream U geeft. Zuiver van werking, zacht desinfecteerend, is het de ideale tandcream voor ieder, die prijs stelt op welverzorgde tanden.

MEDINOS

capillair-actieve
TANDCREAM

Norm. 37 1/2 ct. Groot tube 65 ct.

Waarschuwing

aan gerepatrieerden

De Nederlandsche douane beschouwt als repatriërende een ieder, die zich op 5 Mei 1945 buiten het Rijk in Europa bevond en sindsdien aldaar nog niet terugkeerde.

De Nederlandsche douane staat aan repatriërenden (als bovenomschreven) toe normale bezittingen (dus geen kennelijke handelswaren of abnormale voorraden) vrij van invoerrechten in te voeren.

Echter is het repatriërenden niet toegestaan goederen van niet-repatriërenden onder hun berusting te nemen kennelijk met de bedoeling deze goederen, welke douane-plichtig zijn, vrij in te voeren.

Reeds vele malen hebben repatriërenden misbruik gemaakt van het hun toegekende voorrecht door goederen van

andere passagiers en van scheeps- of vliegtuigbemanning tijdelijk over te nemen.

De Nederlandsche douane heeft deze gevallen streng gestraft, niet alleen door verbeurdverklaring van alle betrokken goederen, zoowel van den repatriërende als van den douane-plichtige, doch tevens door het opleggen van hooge boeten.

Indien dergelijke gevallen zich blijven herhalen ziet de Nederlandsche douane zich genoodzaakt ook de repatriërenden douaneplichtig te stellen.

Moluksche Volksbank opgericht

Naar het bestuur van de „Pembangoean Masjarakat Maloekoe” (Wederopbouw der Molukken) mededeelt, is onlangs in Ambon de „Bank Rakjat Maloekoe” opgericht met een kapitaal van 500.000 gulden.

Verspil Uzelf niet langer! Breek de sleur!

Heel veel menschen zijn er zich niet van bewust, dat sleur en verspilling hen te pakken hebben! Waar ook: in den handel of in de fabriek, op kantoor of gemeentebedrijf, of U bakker bent of hotel-directeur, winkelchef of tuinder, sleur en verspilling nestelen zich ongemerkt overal. Zij remmen Uw vooruitgang, Uw initiatieven, Uw prestaties.

BREEK ERMEE!

De efficiëncy Techniek bindt den strijd aan tegen verspilling van tijd, geld, materiaal en arbeidskracht. Al hetgeen Efficiëncy-experts in de heele wereld na

10-tallen jaren van kostbaar experimenteren gevonden hebben, is bijeengebracht in Dalmeijer's schriftelijken Cursus „Efficiëncy Techniek“. Iedereen die leiding moet geven of organiseren, vindt in deze cursus het wetenschappelijk studiemateriaal, dat hij noodig heeft.

De cursus omvat:

Efficiëncy Techniek	(7 lessen)
De ontwikkeling en de groei der Efficiëncy-beginselen	(1 les)
De scholing van arbeidskrachten	(2 lessen)
Tijd en bewegingsstudies	(6 lessen)
Loonvraagstukken	(4 lessen)

Het Bedaux systeem	(2 lessen)
Vermoeidheid en ongevallen	(6 lessen)
Psychotechnisch onderzoek	(6 lessen)
Grafische voorstellingen	(1 les)
Bedrijfscontrole	(1 les)
Zorg voor voorraden en materialen	(1 les)
Kostenberekeningen	(5 lessen)

De cursist heeft bovendien het recht om onbeperkt vragen te stellen en zijn werk te doen behandelen. De brochure zenden wij U op aanvraag toe.

In meer dan 34 jaar tijds hebben duizenden cursisten zich nieuwe mogelijkheden geschapen met de kennis der wetenschappelijke Efficiëncy.

HIER IS DE BON.
MAAK ER
GEBRUIK VAN!

BON

(langs deze lijn afknippen a.u.b.)
Zendt mij uitgebreide inlichtingen over Uw schriftelijken Cursus „Efficiëncy Techniek“.

NAAM:

BEROEP:

STRAAT:

PLAATS:

LEEFTIJD:

No.

(invullen in DRUKletters a.u.b.)

Na invulling opzenden met 15 ct. aan postzegels aan Dalmeijer's Cursussen, Afd. HIN 3946, Koninginneweg 182, Amsterdam-Z. U kunt ook per brief schrijven, als U dit blad niet wilt beschadigen.

Een goede raad

aan onze Lezers

Lezers, onze papiertoewijzing is beperkt en de vraag naar „Het Indisch Nieuws“ is groot

Zoo gij zeker wilt zijn, ieder nummer van „Het Indisch Nieuws“ te ontvangen

abonneert U!

Doch zelfs hiermede doet U goed, spoed te betrachten

BILLITON-BEDRIJVEN

N.V. Hollandsche Metallurgische Bedrijven

Hoofdkantoor: LYCEUMPLEIN 19, TEL. 18 34 40
'S-GRAVENHAGE

Fabriek: WESTERVOORTSCHE DIJK 67 d, TEL. 1540
ARNHEM

Producente van:

TIN

Billiton Tin gegar. 99,9% Sn.
Tulp tin gegar. 99,85% Sn.
Lam en Vlag Tin gegar. 99,5, 99 en 98% Sn.

Maagdelijk Blokllood

Merk „Tulp“ (min. 99,9% Pb)

Legierungen

Tinsoldeer in blokken en staven
Witmetaal
Drukkerij metaal
Hardllood.
Bronsliegeringen

Diversen

Calciumarsenaat
Wolframverbindingen
Vanadiumverbindingen
Bismuth